

Mødet den 23. Februar 1933.

Fraværende: Leonhard Hansen, J. Perregaard og Rasmus Rasmussen.

1. (J. Nr. 580—1932) Skrivelse fra Arbejdsdirektoratet angaaende Godkendelse af Oprettelse af 2 Klasser ved Undervisning for Arbejdsløse.

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 46²—1932). Skrivelse fra Stiftamtet angaaende Forlængelse af Automobilruten Aarhus-Hasle-Lyngby til Yderup.

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 23³³—1932). Regnskab og Beretning om Kødkontrollen i 1931—32.

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 390—1932). Meddelelse fra Undervisningsministeriet om, at Viceskoleinspektør J. M. M. Riber er udnævnt til Overlærer ved Borgerskolen i Finsensgade fra 1. Marts 1933.

Toges til Efterretning.

5. (J. Nr. 129—1932). Meddelelse fra Undervisningsministeriet om Approbation paa Skoleplanen for Marselisborg Skole.

Toges til Efterretning.

6. (J. Nr. 723—1932). Sessionsplakat for 1934.

B o r g m e s t e r e n meddelte, at der var foreslaaet at vente med at vælge Sessionsudvalg, til det ny Byraad var valgt.

Toges til Efterretning.

7. (J. Nr. 708 og 703—1932). Indstilling angaaende Administration af Lov af 8. Februar om Vinterhjælp og Lov af 11. Februar om Fordeling af Oksekød til Kriseramte.

Fra Kriseudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Udvalget tillader sig herved at indstille til det ærede Byraad.

a t Administrationen af Loven af 8. Februar 1933 om Statstilskud til Kommunernes Udgifter til Vinterhjælp til kriseramte Personer og Loven af 11. Februar 1933 om Fordeling af Oksekød til kriseramte Personer overdrages Kriseudvalget (Det til Administration af Lov Nr. 181 af 23. Juni 1932 nedsatte Udvalg).

a t Udbetalingen af Vinterhjælpen sker ved de Organer, der udbetaler Krisehjælpen, nemlig: Den kommunale Hjelpekasse, Arbejdsløshedskasserne og Amtsarbejdsanvisningskontoret, og

a t Kødkort udleveres sammesteds, ligesom ogsaa Blanketter til Ansøgninger.

Idet man oplyser, at der i Aarhus for Tiden findes 8345 indskrevne arbejdssøgende, hvoraf ca. 5000 er Forsørgere og ca. 3300 Ikke-Forsørgere, indstiller man endvidere, at der som første Rate af Vinterhjælpen efter Ansøgning udbetales gennemsnitlig 50 Kr. til hver berettiget Forsørger og gennemsnitlig 35 Kr. til hver berettiget Ikke-Forsørger til Brændsel og Beklædning, hvortil vil medgaa ca. 365500 Kr. Det Beløb, der efter Loven kan anvendes, udgør 85 Kr. gennemsnitlig for hver understøttet Person, dog at Udgiften samlet ikke maa overstige 6 Kr. pr. Indbygger efter det i Kommunen senest afholdte Mandtal. Efter dette havde

Aarhus 85327 Indbyggere, og der kan saaledes anvendes 511900 Kr., men da man allerede har anvendt store Beløb til Husleje og Brændsel, og man ikke paa nærværende Tidspunkt er klar over hvor mange kriseramte udenfor de arbejdssøgende, nemlig selvstændig Næringsdrivende o. 1., der vil melde sig til Vinterhjælpen, tør man ikke tilraade at anvende mere end de ommeldte 365500 Kr., men vil senere fremkomme med Indstilling om Anvendelse af det efter Udbetalingen af den første Rate eventuelt tiloversblevne Beløb.

Statens Tilskud til Kødordningen vil for Aarhus' Vedkommende andrage ca. 50000 Kr., udregnet efter Antallet af indskrevne arbejdsøgende, men da ikke alene saadanne, men iøvrigt alle, der er berettigede til Vinterhjælpen, vil kunne komme ind under Fordelingen af Oksekød, indstiller man endeligt, at der foreløbig stilles et Beløb af 50000 Kr. til Raadighed for denne Fordeling, og at der udfærdiges Kort lydende paa 25 & 50 Øre, som kan indløses paa Kæmnerkontoret.«

B o r g m e s t e r e n erindrede om, at der tidligere var nedsat et Kriseudvalg bestaaende af Forsørgelsesudvalget og 3 Medlemmer af Hjælpkassens Bestyrelse, og det var overdraget til dette Udvalg ogsaa at administrere de nye Love. Kriseudvalget havde nu gjort Indstilling herom, og Indstillingen var tiltraadt af Budgetudvalget, hvorfor Taleren vilde anbefale den til Vedtagelse.

C h r. N i e l s e n forelagde Indstillingen. Efter Loven om Vinterhjælp til Kriseramte kunde Kommunen faa refunderet af Statskassen $\frac{3}{4}$ af det Beløb, der bevilges indenfor en vis Grænse, men det var en Betingelse, at Kriseloven af 23. Juni

1932 var udnyttet. De kriseramte kunde efter Loven ikke henvises til Forsørgelsesvæsenet eller Hjælpekassen. Det var nærmest en Supplering af Loven af 23. Juni, men noget udvidet, idet den tog alle kriseramte med, ikke blot Lønarbejdere. Det kunde undertiden være vanskeligt at afgøre, hvem der kom ind under denne Kategori, men det var fortolket meget liberalt. Taleren gennemgik Forslagets forskellige Satser og oplyste, at efter Loven kunde Kommuner med særlig stor Arbejdsløshed efter Ansøgning faa Tilladelse til at anvende yderligere 2 Kr. pr. Indbygger, og det vilde være praktisk at søge derom. Hvis Tilladelsen blev givet, kunde der i Aarhus anvendes ialt 675000 Kr. Angaaende Loven om Kødordningen regnede man med, at der i 1. Omgang vilde medgaa 24000 Kr. og i 2. og 3. Omgang 12000 Kr. eller ialt 48000 Kr. Der var her truffet Arrangement med Byens Slagtermestre om Levering af Kød, hvorefter alle de Kreaturer, som anvendes, skal slagtes paa Aarhus offentlige Slagtehus; det var rimeligt, at Arbejdet med Slagtingen kom Byens Befolkning til gode. Man foreslog tillige, at Uddelingen af Hjælp og Kød-kort blev overladt til de Organer, der i Forvejen administrede Krisehjælpen, nemlig Arbejdsanvisningskontoret, Arbejdsløshedskasserne og Hjælpekassen, for det var umuligt at samle alle de Folk paa et enkelt Kontor. Raadhussalen var stillet til Raadighed til Uddeling af Ansøgningsskemaer om Hjælp, og forhaabentlig kunde Uddelingen begynde i Løbet af en Uges Tid. Taleren vilde paa Udvalgets Vegne anbefale Indstillingen.

J. C h r. M ø l l e r havde i Budgetudvalget tiltraadt Indstillingen og kunde anbefale den til Vedtagelse. Naar de 50 Kr. og 35 Kr. var sat

som en Gennemsnitshjælp, var Grunden den, at en hel Del Lønarbejdere havde faaet en ret stor Understøttelse efter den tidligere Lov om Krisehjælp, medens andre ikke havde kunnet faa noget, som helst, og disse burde nu have noget mere end de første. Taleren vilde dog henstille til Udvalget at være varsomt med, at Understøttelsen ikke kommer til at ligge lige saa højt som Arbejdsfortjenesten, for saa kunde maaske nogen miste Interessen for at søge Arbejde. Der var ikke Tvivl om, at en Mængde Mennesker trængte til denne Hjælp, men Spørgsmaalet var ogsaa, hvorlænge Stat og Kommune kan fremskaffe de Beløb, det kostede. Det var vist rigtigt, hvad Borgmesteren forleden sagde til en Deputation i Byraadet, at det var unødvendigt af dem at fremsætte Krav, for Aarhus havde givet større Understøttelse og sat mere Arbejde i Gang end nogen anden Kommune. Der var ogsaa stadig den Fare, at Folk fra Landet vil søge til Aarhus for at faa Understøttelse, og det kunde Byen ikke være tjent med. Taleren vilde altsaa anbefale Forslaget, men samtidig henstille til dem, der administrerer Loven, at de Folk, der ikke før har kunnet faa Hjælp, f. Eks. en hel Del kriseramte Næringsdrivende, nu til Gengæld faar lidt mere end dem, der har nydt godt af de tidligere Love.

Borgmesteren antog, at Byraadet vilde ansøge Staten om Tilladelse til at yde de 2 Kr. pr. Indbygger, men hvorvidt Kommunen kunde komme i Betragtning, skulde afgøres af Staten; der krævedes særlig stor Arbejdsløshed eller vanskeligt stillede Kommuner. Naar der var sat et Gennemsnit paa 50 Kr., burde man ogsaa tage i Betragtning, hvor længe Arbejdsløsheden havde varet og hvor mange Børn, vedkommende havde,

Man kunde vel regne med, at Byraadet enstemmig tiltræder Forslagene.

Indstillingen vedtoges. •

8. (J. Nr. 616—1932). Indstilling fra Skolekommissionen angaaende **Forslag til Undervisningsplan for Aarhus Børgerskoler.**

Fra den socialdemokratiske Gruppe forelaa følgende Forslag til Ændringer:

1. Side 3, Skoleaaret. Stykket formes saaledes:
»Med Hensyn til Skoleaaret henvises til Skoleplanens § 4«.
2. Side 11: Tysk i 7. Klasse Dreng, 6 Timer i Stedet for 5.

Tysk i 8. Klasse Dreng, 6 Timer i Stedet for 5.

Timerne tages fra Sløjd, saaledes at der kun bliver 2 Timer Sløjd i 7. og 8. Klasse.

3. Side 16. Religion i 8. Klasse.

- a. Linie 1: »Missionshistorie« erstattes med »Udtog af Kirkehistorien«.
- b. Linie 3, 4, 5 og 6 udgaar og erstattes med »Supplerende Læsning i det gamle og ny Testament«.

Holger Eriksen udtalte, at det foreliggende Forslag til Undervisningsplan var blevet til under svære Fødselsveer, og det var gaaet et meget langstrakt Arbejde forud for Forslaget. Det begyndte med, at Skoledirektøren fik nedsat Specialudvalg af Faglærere, som udarbejdede Forslag for hvert Fag, og de blev Grundlag for videre Diskussion i Skolekommissionen. Det gav Anledning til et meget stort Antal Møder igennem ca. 1½ Aar, men nu var man endelig naaet til at blive enige i det væsentlige. Hvorvidt det var klogt at blive enige om en saadan Sag, var et andet Spørgsmaal, for nu var det et Kompromis-

forslag og havde dettes baade gode og daarlige Sider, men stort set betød det alligevel et meget stort Fremskridt fra det tidligere. Den gamle Plan sagde egentlig ikke ret meget; den angav i faa og tørre Ord det Maal, der skulde naas, men sagde ikke noget om, i hvilken Retning man ønskede, Undervisningen skulde gaa. Lærerudvalgene var enige om, at Undervisningsplanen bør affattes saaledes, at de unge Lærere kan hente lidt Vejledning deri, særlig for Hovedfagernes Vedkommende; men i den gamle Undervisningsplan fandtes ikke nogen som helst pædagogisk Idé eller Grundsynspunkt. Den reformvenlige Lærer fandt ingen Støtte i Planen, og fra oven blæste der ofte en kold Vind overfor nye Tanker. Den ny Undervisningsplan gav egentlig heller ikke nogen saadan Vejledning, fordi den var et Kompromis, men alligevel en fremstrakt Haand til dem, der ønskede arbejde i de nye Skoletankers Aand. Taleren skulde senere paapege dette, men vilde først sige et Par Ord om Ferieplanen og Timefordelingen. De fleste Feriedage var fastsat ved Lov, men et Mindretal i Skolekommissionen havde foreslaaet at gøre 1. Maj til obligatorisk Fridag af rent praktiske Grunde, idet den var blevet en Festdag og Udflugtsdag for Arbejderne, og selvfølgelig ønskede de saa at tage deres Børn med. Det betød ikke en Fridag mere, men blot Fastlægning af en af de Dage, man kunde disponere over. Angaaende Timefordelingen havde man reduceret Religionsundervisningen fra 17 til 14 Timer om Ugen for de 8 Klasser; det var ikke nogen stor Reduktion, men efter de gældende Love kunde man næppe for Tiden komme længere ned. Timetallet i 8. Klasse var nedsat fra 36 til 34 Timer, idet man havde faaet den Ordning med

Præsterne, at Konfirmationsforberedelsen henlægges til en bestemt Time, og da næsten alle Børn deltog deri, var det daarlig Økonomi at sidde med et Par Elever i Klassen. Angaaende Dansk gjaldt det om at faa saa grundigt Kendskab som muligt til Sproget, derfor var Dansk-timerne forøget. Der var i Indledningen draget en skarp Sondring mellem Hovedfag og Læsefag, og for Hovedfagernes Vedkommende havde man beholdt en Del af det gamle Terperi. Der var jo visse Ting, som det var nødvendigt at faa prentet ind i Børnenes Bevidsthed, men samtidig var det fastslaaet, at der skal tages Hensyn til det enkelte Barns Evner og Forudsætninger, og ligeledes var der indsat en Advarsel imod enhver Art af Propaganda i Skolen, saaledes som det i visse Tilfælde var drevet paa det religiøse Omraade. Af betydningsfulde Ting kunde nævnes, at man havde Lov til at lægge beslægtede Fag sammen og danne Faggrupper, hvor der kan drives Periodelæsning. hvorved Børnene vilde faa mere ud af Undervisningen i disse Fag. Dernæst var det bestemt, at der ikke maa gives skriftlig Hjemmearbejde for til en Mandag, idet Søndagen skal være en Fridag for Børnene, og i det hele taget skulde der stilles saa faa Fordringer som muligt til Hjemmearbejde. Endelig var der indføjet en Bemærkning om, at for saa vidt en Skole ønsker at foretage et pædagogisk Forsøgsarbejde, maa en Plan derover først indsendes til Skolekommissionen. Det skulde egentlig forstaas som en direkte Opfordring til Skolerne om at gaa til Skolekommissionen med deres Ønsker, og der vilde da blive gjort alt for at imødekomme det. For Religionens Vedkommende var der indføjet flere vigtige Bestemmelser, særlig at Udenadslæren

her bør anvendes med stor Varsomhed og overhovedet ikke maa gives som Hjemmearbejde. For Regnings Vedkommende var Formaalet at give Børnene Sikkerhed og Hurtighed i elementær Talbehandling og at anvende Opgaver, der har Forbindelse med det praktiske Liv. For Historie var det fastslaaet, at det gjaldt om at vække og vedligeholde Børns Lyst til at tilegne sig Viden, hvorimod egentlig Kundskabstilegnelse ikke bør være Formaalet; derimod bør man søge at give et historisk Overblik, saa maatte de selv læse sig til den positive Viden. I Historien var indsat et Afsnit om Udviklingslæren, hvorved der faktisk var dækket et Hul i Undervisningsplanen; ogsaa Alkohollære var skarpere præciseret, og tillige var det anført, at man vilde anse det for gavnligt at give Eleverne nogen seksual Oplysning, men man havde ikke turdet fremsætte det som et bestemt Paabud. Endelig var der en Bestemmelse om Indførelse af Færdselslære. Alle disse Ting viste tilstrækkeligt Forskellen mellem den gamle og den ny Undervisningsplan. Skolekommissionen tiltog sig ikke Æren af de nye Tanker; det var interesserede Lærere, som havde arbejdet med Planen og fremsat Forslagene. Efter Behandling i Skolekommissionen var Planen henvist til Drøftelse i Lærerraadet, som i alt væsentligt havde sluttet sig dertil, og kun eet Punkt havde givet Anledning til videre Diskussion, nemlig Spørgsmaalet om 1 eller 2 fremmede Sprog. At undervise i 2 Sprog i Folkeskolen saa naturligvis tiltalende ud, men naar Tendensen gik i Retning af at indskrænke Hjemmearbejdet, var det ikke muligt at opretholde Undervisning i 2 Sprog; man havde da valgt at beholde Tysk og give dette Fag saa mange Timer, at der kan lægges en god Grund,

som Børnene kan bygge videre paa efter Skoletiden. Taleren vilde hermed meget anbefale at tiltræde Forslaget til den ny Undervisningsplan.

B o r g m e s t e r e n gjorde opmærksom paa, at der fra den socialdemokratiske Gruppe var stillet Forslag om enkelte Ændringer, og det var maaske rigtigst først at motivere disse.

K. M o u s t e n forelagde og anbefalede de i Indstillingen nævnte Ændringer. Timerne i Sprog var nedsat fra 15 til 9 Timer ugentlig; det fandt man temmelig lidt og foreslog at lægge 1 Time til i 7. og 8. Klasse. Den foreslaaede Ændring i Religion var nærmest formel, men vilde give Lærerne mere Frihed i Valg af Stoffet.

H o l s t - K n u d s e n havde ikke ventet, at man skulde have en stor Debat om Undervisningsplanen. Hvis man af Hr. Eriksens Tale havde faaet det Indtryk, at Aarhus Skolevæsen nu stod overfor en Blomstringsperiode med Indførelse af nye epokegørende Reforme, maatte Taleren ødelægge Illusionen, for Skolevæsenet blev hverken værre eller bedre under den ny Undervisningsplan end under den gamle. Taleren havde i Skolekommissionen foreslaaet, at man ikke skulde indlade sig paa en Opstilling af almindelige Bemærkninger og Formaninger, men ligesom hidtil lade Undervisningsplanen angive Rammerne. Taleren havde ikke fra Begyndelsen haft Indtryk af, at der skulde ske radikale Ændringer i Planen; Timeplanen var omtrent den samme som hidtil; men senere opdagede Taleren, at der stod en lille Solstraalefortælling som Indledning; det var Skoledirektørens store Indsats i Reformarbejdet, men den blev efterhaanden noget omredigeret. Forøvrigt indeholdt den ikke store Ting, som man kunde blive forskrækket over; det var

nærmest nogle naive og selvfølgelige Bemærkninger, der udmærket kunde undværes i en Undervisningsplan. Alligevel var der en Tendens deri, som der kunde diskuteres om, nemlig den, som var udtrykt i, at der intet Hjemmearbejde maa gives til en Mandag, og at der ikke maa stilles større Fordringer til Hjemmearbejde. Taleren var ikke Tilhænger af den Tendens, men ansaa det nærmest for en Forringelse af Folkeskolen; Opøvelse i Hukommelse havde hidtil været en vigtig Ting i Undervisningen, men den skulde nu begrænses; der skulde gives Overblik i Stedet for Kundskaber. Alligevel troede Taleren, at den Elev, der gaar ud af Skolen med solide Kundskaber, er bedre rustet end den, der har faaet et Overblik. Skolekommissionen bestod egentlig af 3 Kategorier, nemlig Repræsentanter for Byraadets Flertal, Byraadets Mindretal samt Gejstligheden. Det viste sig, at der var Stemning for at indsætte nogle moralske Fingerpeg i Undervisningsplanen, og der blev nedsat et Underudvalg bestaaende af Stiftsprovsten, Hr. Eriksen og Taleren, som skulde søge at lave noget, man kunde samles om. Man maatte fra alle Sider slaa noget af, og Resultatet var vist blevet, at der nu forelaa et Forslag, som ingen i Skolekommissionen var tilfreds med, men vist heller ikke havde noget særligt imod, og det var for saa vidt et glimrende Resultat. Taleren ansaa ikke Undervisningsplanen for noget særlig vigtigt; Lærerne skulde nok undervise Eleverne paa den Maade, som de mente var den rigtige, og de lagde næppe saa uhyre Vægt paa, hvad der stod i Planen. Taleren havde ogsaa under Arbejdet haft Følelsen af at være ude at svømme, for Skolekommissionens Medlemmer var jo ikke Fagmænd paa

det pædagogiske Omraade, men det var ogsaa i det store og hele de faglige Repræsentanter, som havde bestemt de Punkter, der betød noget. De Ændringer, der nu forelaa fra den socialdemokratiske Gruppe, havde Taleren ikke noget imod; at Ordet »Missionshistorie« skal stryges, var maaske ogsaa Udtryk for en Tendens, men naturligvis havde der her været tænkt paa Kirkehistorie, saa det blev ganske det samme. Angaaende Udviklingslæren, som Hr. Eriksen var saa glad ved, saa kendte vist hverken Hr. Eriksen eller Taleren ret meget til Darwinismen, men man havde jo en Kapacitet i Underudvalget, og Stiftsprovsten havde ogsaa redigeret denne Pasis. Taleren havde ikke noget mod dette, heller ikke mod Undervisning i Seksuallære, blot Lærerne magtede det, og Færdselslæren kunde ogsaa være gavnlig. Der var Enighed om, at to fremmede Sprog i Folkeskolen var for meget, og det havde Lærerne vist i sin Tid været klar over; Taleren havde helst set, at man valgte Engelsk, men kunde ogsaa gaa med til Tysk. Taleren vilde med disse varme Ord anbefale Planen til Vedtagelse!

Anna Petersen fastslog, at Undervisningsplanen var et Kompromis, og flere i Skolekommissionen havde hellere set den helt anderledes, særlig for Religionsundervisningens Vedkommende. Det var med stor Betænkelighed, at flere var gaaet med til Forslaget her; Taleren ansaa Religionsundervisningen for det vigtigste i Skolen; men naturligvis kunde man sige, at det betød ikke saa meget med 1 Time mere eller mindre i 4. og 5. Klasse; det, som betød mest, var, hvorledes der undervistes i Religion, og forhaabentlig vilde der altid være en Kreds af Lærere og Lærerinder,

der vilde tage dette Arbejde op som en Hjertesag og søge at faa det bedst mulige ud af det. Det saa lidt underligt ud, at der nu skulde stilles Ændringer, da Forslaget var enstemmigt fra Skolekommissionen, men maaske betød disse Ændringer ikke saa meget. Taleren havde dog gerne set, at Missionshistorien var blevet staaende, for Børnene burde vide lidt om den store Gerning, der gøres i Hedningelandene for at bringe Kristendommen ud til disse. Forøvrigt stod der et andet Sted, at det kan belyses ved Skildringer fra Kirke- og Missionshistorien, saa der var Lejlighed til at give Oplysning derom alligevel. Taleren forstod ikke, hvorfor man vilde slette Davids Salmer og de øvrige Henvisninger, for det kunde dog være en Hjælp for Lærerne, naar der var henvist til passende Steder i Bibelen; men man maatte vel ogsaa gaa ud fra, at Lærerne kendte Bibelen og forstod at finde de Steder, der var egnede; paa den anden Side var det jo en Fordel, at de fik hele Bibelen at arbejde med, og man kunde kun glæde sig over, at Religionsundervisningen skal bygge paa Bibelen. Taleren skulde ikke stille noget Ændringsforslag, som jo heller ikke nyttede, men udtale Haabet om, at der altid maa være nogle, som vil anse det for deres største Opgave at bringe Børnene det bedst mulige gennem Religionsundervisningen.

H. J. B a d e n gjorde opmærksom paa, at der var forsøgt at drage en Sammenligning mellem den gamle og den ny Undervisningsplan. Taleren havde været med til at lave den gamle og var ked af, at man vilde søge at reducere den for at stille den ny i Relief. Da man lavede den gamle, havde man ikke saa meget Opmærksomheden henvendt paa, at det skal være en Pege-

pind, men derimod at fastslaa, hvilke Kundskaber der skal tilegnes i de forskellige Klasser. Det var nærmest en Ramme, som Lærerne kunde udfylde efter deres personlige Skøn, og hvis den blev brugt fornuftigt, gav den tilstrækkeligt Spillerum for den, der havde Lyst til at eksperimentere lidt. Nu var der kommet forskellige nye Skoletanker frem, og mange af dem var sikkert gode, men at sluge det hele raat skulde man være forsigtig med; det havde man heller ikke gjort i den ny Undervisningsplan, den var ret spagfærdig i saa Henseende; men naar Eriksen vilde gøre det til noget af en Heltebedrift, at man havde indført Udviklingslæren, saa kunde Taleren meddele ham, at den havde været indført i Undervisningen i mange Aar, selv om den ikke var nævnt i Planen, og saaledes kunde der nævnes flere Ting. Nu var det saaledes, at det ikke mere kom an paa at have parate Kundskaber, men at vide, hvor man kan søge dem, og det kunde der siges meget godt om; men parate Kundskaber var dog af Værdi, og det skadede ikke at kunne noget Geografi, naar man læste Aviser, for Folk sad jo ikke med et Leksikon til at slaa op i ved Avislæsning. I det store og hele syntes Taleren, at det var en meget god Undervisningsplan, og Lærerne havde ogsaa i Lærerraadet givet den deres Tilslutning. Taleren vilde dog gøre opmærksom paa, at den Tilegnelse af Kundskaber gennem Bøgers Brug, som man mere og mere kom ind paa, og som ogsaa var nævnt i Undervisningsplanen, forudsatte, at der ved hver Skole bliver en moderne udstyret Læsestue, ellers kunde man ikke gennemføre de opstillede Krav til Undervisningen. Det var et økonomisk Offer, der maatte bringes paa Sagens Alter, og forhaabentlig vilde man ikke være ked af at bringe det.

Holger Eriksen fandt, at Hr. Holst-Knudsens Anbefaling var noget kølig. Naar han mente, at det var ligegyldigt, hvordan Planen var, og at det hele maatte overlades til Lærerne, saa kunde Taleren ikke anerkende dette Synspunkt. Undervisningsplanen havde ingen Betydning for de dygtige og interesserede Lærere, men der kunde være mindre interesserede Folk, der helst underviste paa den Maade, som gav det mindste Arbejde, og derfor var en Undervisningsplan af Betydning. Hvorvidt det var et Frem- eller Tilbageskridt at formindske Hjemmearbejdet, var der forskellige Meninger om, men for Øjeblikket var de mest betydende Pædagoger af den Opfattelse, at man maa bort fra det. Et Overblik over Historiens Udvikling og de drivende Kræfter var af større Betydning end de mange Detailler, som hurtig glemmes. Taleren anerkendte Stiftsprovstens store Indsats, men Afsnittet om Darwinismen var ikke udarbejdet af ham. Det var sikkert kun enkelte Lærere, der havde undervist i Udviklingslæren; Taleren havde haft med Ungdommens Undervisning at gøre i flere Aar, men havde aldrig truffet Elever, som havde Kendskab dertil. Men nu garanterede Undervisningsplanen for, at det kom med. De af Flertallet stillede Ændringer kunde Taleren i høj Grad anbefale.

Holst-Knudsen bemærkede, at Hr. Eriksen bøjede sig for Sagkundskaben, hvor det drejede sig om den moderne Sagkundskab; men Torben Brix var ikke absolut ensbetydende med Sagkundskaben indenfor Pædagogikken. Taleren troede, Hr. Eriksen huskede fejl m. H. t. Redigeringen af Afsnittet om Udviklingslæren. Angaaende 1. Maj som obligatorisk Fridag, saa var det jo bestemt paa den aarlige Ferieplan, og det kunde man gøre

hvert Aar, saa det var unødvendigt at faa det ind i Planen. Taleren kunde ikke stemme for at gøre en ren partipolitisk Festdag til obligatorisk Fridag og vilde anbefale at stemme imod det.

J. C h r. M ø l l e r pegede paa, at der var Udsigt til, at Undervisningsplanen kunde vedtages enstemmigt, hvis man vilde tage Forslaget angaaende 1. Maj tilbage, og Taleren vilde henstille at gøre dette.

H o l g e r E r i k s e n kunde ikke gaa med til at trække Forslaget tilbage. Det var meningsløst, at man hvert Aar skulde træffe Bestemmelse om 1. Maj, og i Skolekommissionen var der nu Flertal for Forslaget.

H o l s t - K n u d s e n benægtede, at der var konstateret et Flertal derfor, idet flere af Kommissionens Medlemmer var fraværende.

B o r g m e s t e r e n sluttede hermed Forhandlingen og satte Ændringsforslagene under Afstemning.

De af Flertallet foreslaaede Ændringer vedtoges enstemmigt.

Forslaget angaaende 1. Maj vedtoges med 11 Stemmer mod 7.

Iøvrigt vedtoges Undervisningsplanen enstemmigt.

9. (J. Nr. 694—1932). Indstilling fra Havneudvalget angaaende Spørgsmaal om Eftergivelse af Vareafgiften for nogle Væddeløbscykler.

Havneudvalget indstiller at svare Ministeriet, at man ikke kan se nogen Grund til at eftergive Statsbanerne Vareafgiften for de nævnte Motorcykler, da Cyklernes Afgiftspligt efter Udvalgets Skøn er klar.

Tiltraadtes.

10. (J. Nr. 690—1932). Indstilling angaaende Valg af Valgbestyrrelser for Byraadsvalget.

Fra den kommunale Valgbestyrrelse forelægger Forslag om at vælge følgende:

M i d t k r e d s e n.

Forretningsfører Leonhard Hansen.

Arbejdsmand A. Bitsch.

Frk. Johanne Berg.

Forretningsfører Fogh Mogensen.

Arbejdsmand Chr. Nielsen.

Ingeniør R. Fanger.

Landsretssagfører J. C. Sørensen.

Bogtrykker P. Busch.

Tømrmester J. P. N. Siig.

N o r d r e K r e d s.

1 s t e A f s t e n i n g s s t e d.

Overlærer K. Moustén.

Typograf Valdemar Hansen.

Kvartermester Johs. Christensen.

Dommerfuldmægtig Unnack Larsen.

Forvalter Jens Nielsen.

Købmand Vald. Kloster.

Boghandler Frk. Anna Petersen.

Købmand N. Groes Petersen.

Telegrafkontrollør Schultze.

2 d e t A f s t e m n i n g s s t e d.

Forretningsfører Vald. Pedersen.

Tømrer J. Perregaard.

Fru Rasmine Nielsen.

Gartner H. P. Jensen.

Forretningsfører C. Kaasgaard.

Skolebestyrer Ax. Hansen.

Bankassistent Rud. Jensen.

Fabrikant Jul. A. Jørgensen.

Tømrmester N. C. Christiansen.

S ø n d r e K r e d s.

Fabrikant J. Chr. Møller.

Overretssagfører Andr. Christensen.

Murermester N. M. Bak.

Sporvejsdirektør M. Falk.

Lærer H. J. Baden.

Arbejdsmand V. Jaquet.

Forligsmægler Stecher Christensen.

Smed C. M. Caspersen.

Lærer J. Mejldam.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 22⁴²—1932). **Købekontrakt med Murermester Bøgh Mortensen angaaende en Byggegrund ved Wærumsgade.**

Godkendtes.

12. (J. Nr. 22⁴³—1932). **Købekontrakt med Tømrermester Kjeldsen og Murermester M. Mortensen angaaende en Byggegrund ved Wærumsgade.**

Godkendtes.
